

Bertók László

Felvillan, kialszik (Firkák a szalmaszálla)

Nyikorgó

*Meszes nyaki erek, nyikorgó csigolyák,
öreg baka baktat korhadt fahídon át.*

Meg-megfeszül

*Anyag, ami földi ritmus szerint dobog,
s meg-megfeszül, nem tud belenyugodni, hogy...*

80 fölött

*Átvitte a lécet, de akkorát esett,
kiderült, hogy minden porcikája beteg.*

Folyton

*Mintha az időnek már semmi huzatja,
folyton beleveszik egy-egy pillanatba.*

Nonstop

*Felvillan, kialszik, le sem kapcsolható...
Fároszt játszott, s mi lett?... Nonstop vészvillogó?*

Hátha

*Ragaszkodik régi, kopott ruháihoz,
hátha bennük megint az lehetne, ki volt.*

Hej!... Jaj!

*Hej, el ne üsse a kordé a szamarat!
Jaj, ahogy erről is, arról is lemarad...*

A gép forog

*Számolni nyolcvanig... Kilencvenig? Százig?
Amíg a gép forog, eljutni az ágyig.*

Tanulgatja

*Amit napról napra, évtizedeken át,
újra tanulgatja a koreográfiát.*